

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/3 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplău Nr. 16.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiun

Convocare.

Stând în fața alegerilor dietale, basat pe §-ul 104 al legii electorale, prin aceasta convoc **conferența electorală generală** a alegătorilor dietali români din Transilvania și Ungaria, aderenți ai programului stabilit în **conferența generală** ținută în Sibiu la anul 1881, — pe 24 Octomvrie st. n. a. c., la 10 ore a. m. aici în Sibiu.

La această conferență generală sunt **invitați** toți bărbații de încredere designați de către cercurile electorale.

Sibiu, 15 Oct. n. 1896.

Dr. Ioan Rațiu.

Două consecințe.

(c). Am zis ieri, că nici-odată desbinările ce s'au afirmat și accentuat din partea unora în rindurile noastre n'au putut fi mai fatale cauzei decât acum, în împrejurările prin care trecem.

Să amintim, într'adever, numai două momente.

Monarhul nostru se duce la București. Visita Sa are o deosebită însemnătate politică. Nu e ziar serios, nu e om politic, care se tăgăduiește această însemnătate și care se-î atribuie numai consecințele unui simplu act de curtoisie. S'a vorbit și se vorbește încă în toată presa europeană

de semnarea unui tratat de alianță, de alipirea formală a României la politica triplicei, etc.

Fără să afirmăm cu prea multă stăruință lucruri cari nu pot veni la cunoștința noastră decât pe calea ipotezelor și deducțiilor, și fără să ne repașăm prea mult asupra lor, un lucru ni-se pare totuși evident, și anume, că din această înaltă viză, de o atât de mare însemnătate politică, noi n'am fi putut decât să câștigăm. O alianță, o formală apropiere a monarhiei noastre cu poporul frate de peste munți nu putea decât să aibă o răsfângere bună și binefăcătoare asupra noastră a Românilor de sub coroana Sfântului Stefan.

Dar' sub ce condiție? Sub aceea, că noi să fim strâns uniți în giurul programului nostru și să lăsăm, peste tot, în afară, impresia că suntem decizi și lupta până la unu, ca un singur om, pentru deplina realizare a dreptelor noastre revendicări.

Ei bine, nu impresia aceasta am lăsat-o. Broștii nu mai fac politică națională, ci politică de partid din România. Noi am apărut desbinați, certai, slăbiți. Însemnătatea noastră, și deci obligația de a ține socoteală de noi în ori-ce eventualitate și în ori-ce arangement, au fost mai mici decât ar fi putut și ar fi trebuit să fie.

E aci un fapt. Un alt fapt de mare importanță pentru noi e conflictul, ce s'a declarat între guvern și parlament și care a dus la disolvarea acestuia. Alegerile bat la ușe și noi se cuvine să fim solidari și strâns uniți, ca să nu mai facem încă odată jocul guvernului, trimițându-i mameleucii cei mai disciplinați din cercurile cele mai românești.

Avem linia noastră de purtare trasă și hotărâtă de conferențele naționale. Abstinența noastră dela alegeri e decisă, și dela această decizie nu ne putem abate, până-când tot o conferență națională nu va admite activitatea, ca linie de purtare.

Pasivitatea însă, am mai spus-o, implică în sine o activitate tot așa de mare ca și lupta electorală propriu zisă. În politică pasivitatea înseamnă acțiune, — une-ori o acțiune mai grea decât activitatea chiar. Pasivitatea e o demonstrațiune, — si demonstrațiunea trebuie să aibă ceva impozant.

Ce se întâmplă însă? Nu toți alegătorii români își dau bine seama de însemnătatea acestei demonstrațiuni. Nu toți înțeleg că a zice: „refus să fac

de cel mai mare drept cetățenesc e 'mi-l dă legea“ înseamnă a zice că consideri de anormală întreaga stare de lucruri din Ungaria și că în nici un chip și sub nici o formă nu voești să-î dai consfințire. Din contră, unii cedează stăruințelor, alții corupțiunii celor interesați, alții în fine presiunilor și amenințărilor. Ei se duc deci la vot și votează, — pentru cine? pentru candidații partidului național?... nu! pentru-că asemenea candidați nu există, — ci pentru candidații guvernului unguresc, adică pentru aceia, cari sunt chemați să facă legi contra poporului român, să ne făurească tot mai multe și mai grele lanțuri și să sancționeze toate inichitățile puterii de stat abusive, care ne cărmuiește.

Unit, partidul național poate lucra din răspuțeri, acum, în perioada aceasta de febre, ca Români să nu se prezente la vot, pentru-ca astfel mameleucii guvernului, aleși în părțile noastre, se fie expresiunea unei cât mai mici și mai nefinsemnate părți a populațiunii; — desbinat, el nu poate să aibă, în mod tot atât de efectiv, această binefăcătoare acțiune.

Dar' chiar în afară de popor, în straturile superioare, se poate observa o oare-care descurajare și desorientare. Deserțiunile sporesc neconștient de o vreme încoace; oameni, cari înainte făceau jertfe și se expuneau pentru apărarea cauzei naționale, trec acum cu arme și bagajii și fără multă genă în tabăra opusă. Într'un cuvânt, zăpăceala ce au sâmnat-o în spirite acești nerăbdători și nesocotiți „apărători“ ai cauzei, a răsbătut departe, printre alii nerăbdători și nesocotiți.

Ne mărginim la aceste două fapte. Ele ajung pentru a demonstra reul enorm ce 'l-au făcut și-l fac cauzei *aceia*, cari au părăsit calea dreaptă, din motive personale și egoiste. Desbinarea ce ei au făcut-o în rindurile partidului, ori-cât de mică ar fi în realitate, a avut un efect cum nu se poate mai rău.

Mișcarea noastră națională compta până mai deunăzi, până-când toți eram un trup și un suflet, între marile chestiuni europene, ca una din mișcările cele mai îndreptățite și mai legitime. Ea a fost pentru moment oprită locului de câțiva domni, cari nu s'au mulțumit să

se deie în laturi, când s'au simțit oboșiți, sau nu mai voiau să servească cauza poporului, ci au ținut se înapede și pe cei-ce voiau să meargă înainte.

A lor e răspunderea.

Nouă ne rămâne o mângâiere. Cunoșcând desvoltarea istorică a chestiunii, căreia am dedicat toată activitatea și viața noastră, știm că în decursul vremurilor multe momente de asemenea zăpăceală s'au produs; dar' știm și aceea, că poporul acesta mult încercat totdeauna s'a recules și 'și-a urmat fără șovăire calea înainte.

În curând se va reculege earăși acest popor bun și își va cunoaște și prietenii și dușmanii, — și pe cei-ce-î voesc binele și pe cei-ce cantă să-î tulbure apa, ca să poată mai bine pescui.

Cătră presidenții cluburilor.

După convocarea conferenței cel dintâiu și cel mai important lucru este ceea-ce se așteaptă dela cercurile electorale, și în primul rînd dela presidenții cluburilor centrale și cei ai cluburilor cercuale.

Apelăm deci la patriotismul și zelul național al domnilor presidenți, ca în considerarea scurtimii timpului, și a gravității extreme a situațiunii poporului nostru, să-și împlinescă cât mai îngrabă datoria, convocând pe alegători la întruniri electorale.

De aici dela locul competent s'au făcut deja toate dispozițiile. Domnul Dr. Ioan Rațiu, presidentul comitetului central electoral a trimis tuturor presidenților cluburilor cercuale un avis oficios, provocându-î să iee toate măsurile de lipsă.

Eată textul acestui avis.

Preastimate Domnule!

Conștiu de datorința ce 'mi-se impune în fața nouelor alegeri dietale, am convocat pe 24 Octomvrie st. n. conferența electorală generală a alegătorilor români din Transilvania și Ungaria la care vor avé să participe câte doi bărbați de încredere din fiecare cerc electoral.

Vă rog deci, Preastimate Domnule, ca să binevoiți a lua imediat dispozițiile de lipsă, pentru-ca fie-

care cerc electoral să-și aleagă și exmită cei doi bărbați de încredere, la conferența convocată.

Sibiu, 15 Oct. n. 1896.

Dr. Ioan Rațiu.

Sibiu, 16 Oct. 1896.

Politică nouă culturală. „Buda-pesti Hirap“ ia act despre mișcarea pornită în contra acelor școale de stat, cari s'au ridicat prin ținuturi locuite de naționalități, sub pretextul, că rezultatul e nul, și că e mult mai consult a îmbrățișa ținuturile locuite numai de Maghiari; zice însă, că aceasta nu e politică nouă culturală, ci e foarte veche, și că motivul inaugurării ei, e lipsa de mijloace. Dacă nu sîntem în stare — zice „B. H.“ — să punem la dispoziția ministrului de culte și instrucțiune publică, atâtea milioane câte se cer, ca să se poată face progrese îmbucurătoare în direcțiunea primă, — trebuie să ne decidem pentru direcțiunea a doua, și să căutăm să împedecăm perirea maghiarismului de prin acelea ținuturi, unde Maghiarii puțini și slabi fiind, sînt expuși pericolului de a se contopi în celelalte naționalități conlocuitoare. „B. H.“ încă e convins dară, că maghiarizarea nu progresa, dar' crede că întrebarea aceasta nu e actuală, precum nu e nici nouă, și că cei competenți ar face mult mai bine, dacă azi ar vorbi despre un „alt sistem de alegere“, decât despre politica nouă culturală.

Ministrul Perczel despre administrația.

Ministrul de interne Perczel 'și-a desfășurat programul politic în fața alegătorilor sei din Bonyhád, cu care ocaziune a făcut destăinuirea, că guvernul se va ocupa în viitorul cel mai apropiat cu reforma administrației. Punctul cardinal din programul guvernului e punerea cât de curând la ordinea zilei, a proiectelor de legi despre regularea comitatelor, orașelor, comunelor, precum și despre procedura disciplinară, cari vor fi chemate, a sana reul și a acoperi mancițiile administrațiunii de astăzi. Referitor la „cuota“ a zis ministrul, că toate știrile răspândite sînt scornite și tendențioase. Guvernul nu a luat nici o hotărîre și nici un angajament; și special ministrul-president nu a făcut promisiuni nimănui. A mai vorbit ministrul Perczel și despre reforma dărilor directe, care asemenea e luată în programul guvernului; nu va pute fi pusă însă la ordinea zilei, decât numai după-ce vor fi

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Scene din trecut.

(Iubitei * * *).

I.

Gânditoare a intrat în sala de bal, și oare-cum spărită a privit în giur...

Părea-că ar căuta pe cineva, o ființă dragă și scumpă, și ochii scrutați cu înțelea fulgerului străbăteau sala căutându-î, și din ce privire nu-și întâlnea înțta, devenia mai tristă, mai îndurerată; numai o deblă schintee de nădejde, rătăcită în un colț al inimii îi mai da putere.

— „N'a venit, — șopti ea, — el n'a venit, dar' dacă va veni!“

S'au iubit mult... mult... O dragoste veche era între el și ea. Meniți păreau unul pentru altul, și lumea știa căt se aveau de dragi, îndatinată de a-î vedé vecinic la oaltă, părea-că un murmur de mirare plana prin aer, vîzându-o fără 'de el:

„El n'a venit... a lăsat-o“.

Și lumea din bal se uita curios la ea, ori numai ei 'i-se părea așa, și ea se făcu roșie din albă ce era, și-î venia se fugă... El n'a venit, și oare să-î mai petreacă?!

Abia vre-o câteva zile au trecut, de când pentru ultima-dată s'au întâlnit și bine, nespuse de bine, petrecutu-și-au, dar' pentru o copilărie, pentru un lucru de nimic, el s'a dus fără să-î zică o vorbă măcar. Dar' scene de acestea isvorite din jalusia sincerei iubiri s'au mai petrecut între ei...

Ea nu credea, nu putea crede, că el, care o iubea ca lumina ochilor, legându-și de ea fericirea viitorului, el, care alunga din depărtări mari la ea, pentru o dulce stergere de mâni, un dulce sărutat, s'ar fi putut mânia întru atîta pe ea...

O! și câte planuri a legat ea de balul acesta!

El va veni, va vedé-o din nou, frumoasă și gingașă cum poate nici-odată, se vor împăca, căci doară nici motiv de ceartă nu au avut, și vor dansa împreună noaptea întreagă... noaptea întreagă...

Și acum?! Desiluzie... el n'a venit. Lucrul acesta îi părea straniu de tot, aproape imposibil...

El, idealul ei, care face ori-și-ce numai s'o poată vedé și întâlni, acum se nu vină?! Imposibil...

Spera... va veni!

Dar' orele treceau în sborul lor, el nu venia, și petrecerea decurgea în toful ei...

Frumoasă și drăguță, ea atrase atenția jucătorilor asupra ei... Se grămădeau mulți, mulți, în giurul ei, după-cum după o rază de soare, se sbat peștii din adâncimile apelor...

Ea dansa afabilă cu toți, avea însă în gest, în privire, un ce dureros... el nu vine...

— „De ce mai ești gândită d-ta“, — îi zise un tinăr, care de mult se sbuciuma de durul ei, — „v'atî certat și acum, el te-a uitat, căci dacă nu te-ar fi uitat ar fi venit la petrecere spre a te întâlni. Uită-î și d-ta, căci e păcat să te vestejești de durul lui. Ce-î pasă de el, dacă lui nu-î mai pasă de d-ta. O! ascultă-mă barem acum, dacă odată nu mai ascultă!“

El vorbea trist, rugător și sincer din cale afară.

În momentul acesta în inima ei se petrecu o schimbare grozavă...

— „M'a uitat!“

Cugetul acesta părea că-î întunecă mintea... simțea cum 'i-se sue sângele în cap și 'i-se tulbură inima...

— „M'a uitat, de ce să nu-î uit eu pe un moment măcar, de ce să nu-î petrec?! Da, să-î mi petrec, să-î mi răsbun, să-î mi uit durerea...“

El m'a uitat, m'a putut uita de tot, cugeta ea.

Și durul de dans o apucă cu o adevărată furie...

— „Fie, îl uit“ — șopti ea — „să dansăm“.

Adoratorul ce cu dor îi aștepta răspunsul, cu ochii plini de lacrimi depuse un sărut pe alba și mica ei mână, și se perdură amîndoi în vârtejul nebun al unui vals.

El nebul de iubire, ea nebulă de a-și îneca durerea inimii, și de a-î uita pe el, pe trădătorul, pe o clipă măcar...

Iuimă ușoratăc!

II.

La căpătîiul unui pat stă singur el și veghiază. Are privirea ostenită, și cercane vine în giurul ochilor de nopțile nedurmite...

În pat se svărcolește aproape de agonie bătrînul lui părinte...

— „Apropiete, fiule“, — șopti morbosul, cu vocea nădușită, — „apropiete“.

El tresări și îngenuchia lângă pat, — morbosul începui:

— „Eu am slăbit, de tot și am să mor poate. Tu însă ai o mamă și o soră, cari lipsă au de sprîgîiul tău, ...însoară-te. Nu căuta bogăție, de bogăție lipsă nu ai când

iubirea e sinceră, ea suplinește lipsele. Nu căuta frumseță, ea trece ce se vestejește. Caută înăe virtute și suflet bun, cu adevărată cultură, și mai pe sus de toate să te iubească și s'o iubești sincer... și atunci vei fi fericit...“

Bolnavul fu întrerupt de o tuse seacă și grea...

— „Tată“ — zise el, fiul îndurerat — „tată, așa voui face, vezi această posă“, — și scoase din portmoneu o posă, — „e posa unei fete, e posa alesei mele, — ea e după cum tu ai descuris-o...“

Bătrînul luă în tremurătoarele lui mâni posa, dori să se facă lumină mai mare, o privi lung... lung... și ochii 'i-se umplură de lacrimi...

— „Dumnezeu să vă binecuvînte“, — șopti el, și mîna dreaptă o puse în semn de binecuvîntare pe capul fiului seu... apoi mai liniștit își închise obositele pleoape, și adormi...

Avu un somn binefăcător de recreare... Și el, fiul ostenit își aprobă capul pe coate. O nespuse durere îi sbuciumă inima, împreună cu o fericire sfîntă...

Tatăl seu e pe patul morții, se poate aștepta la o grozavă nefericire, după a căreia noapte îi zimbăia aurora unei fericiri sfînte: Ea... va fi a lui...

Și gândul și durul o duseră la ea. Îi veni în minte, că astă-seară e bal și ea e la bal.

Ea își petrece... ea dansează, și se simțea oare-cum mîngîiat, că atunci când el suferă, cel puțin ea își petrece...

Ce neliniștită va fi acum ea — cogeta el în sine, — vîzînd că el nu-î la petrecere. Și așa s'au despărțit c'am certai... și acum ce va crede ea, ce combinații va mai face...

Și de ce s'au și certat? Nici el nu știe... că să aibă pentru-ce să împăca la bal... căci știe căt de dulce e sărutul păcii și de câte-ori 'l-a primit... Și acum el... el e împedecat de a merge la bal, și poate ea va crede că cearta lor a fost serioasă și el a părăsit-o.

Gîndul pe aripile lui îi duse apoi... spre viitorul lor... al ei și al lui.

Să uita în giur prin chilie, și toate îi păreau altcum arangiate, cu gust și fineță, de mîna ei.

Pe un scaun mic ședea ea cu lucrul ei de mână, și la picioarele ei, pe un covor, el...

Și întreaga lor căsnicie 'i-se desfășura frumos și clar prin minte... Îi părea că sînt fericiti, nespuse de fericiti... căci doar' tatăl lui pe patul de moarte 'i-a binecuvîntat...

Și se sbuciuma sîrmanul fericit în durere, la patul tatălui seu bolnav, urzind prin mintea-î inferbîntată viitorul lui și al ei, pe când ea în sala de bal — dansa nebun înainte. Nebuna, crede că a uitat-o, și ea voia încă să-î uite, pe o clipă măcar, în vârtejul jocului.

El suridea printre lacrimi, în fața strînului tablou: un tată pe patul de moarte și un viitor sfînt și fericit...

Suflet chinuit!

III.

La vre-o câteva zile s'au revîzut...

Balul a trecut — tatăl lui s'a însănătoșat, și acum ei, cei sfîdiți și despărțiți își stăteau față în față dornici cu privirile ațîntite în pămînt...

El îi spuse totul... totul, de ce n'a venit la bal și cum tatăl seu — al lor — le-a

votate legile despre reforma administrației. Ministrul s'a recomandat apoi în grația alegătorilor, rugându-i să-l onoreze și pe viitor cu încrederea.

Conferența Sașilor. Sașii „verzi” sunt nemulțumiți cu modul în care s'a făcut convocarea conferinței săsești, și s'nt nemulțumiți și cu ziua pe care a fost pusă conferența — din motivul, că în zilele din 22 până în 24 Octomvrie n. e. trîie de țeară în Brașov, și astfel comerțanții și industriașii sași din părțile acelea nu vor putea lua parte la conferență. S'a cerut din partea „verzielor” amânarea conferinței, și punerea ei pe altă zi; comitetul central din Sibiu li-a răspuns însă pe cale telefonică, că amânarea e imposibilă, și astfel conferența se va ține nesimțit în 22 Octomvrie n., două zile înainte de conferența noastră.

Bánffy kossuth-ist! Se știe, că guvernul cochetează cam de mult cu kossuthiștii, afirmative pentru aceea, pentru a-i putea zdrobi cu atât mai ușor. Cochetează mergea însă cam pe ascuns până acum, ear' acum a izbucnit pe față, înfrățirea bánffyana-kossuthistă. Mai zilele trecute a ținut Bánffy o vorbire, adresată alegătorilor kossuthiști din Hodmező-Vásárhely, în care Bánffy nu a zis nici mai mult nici mai puțin decât următoarele:

— „Idealul, pe care și-l-a format partidul d-voastre pentru viitorul națiunii, e și idealul meu (!) și numai procedura, calea pe care vom să ajungem la (întă, ne desparte pe unul de altul. În locul mersului năvalnic, pe care-l reprezentați d-voastră, și care e legat de multe ori de mari pericole, — noi vom un progres mai încet, mai treptat, dar' cu atât mai sigur, — ca astfel întărind națiunea, s'o putem mai ușor apropia de idealul nostru!”

Ca alte cuvinte, Bánffy e kossuthist, dar' kossuthist — treptat și sigur, până-când aderenții kossuthiști — s'nt prea năvăliți!

Apponyi rămâne! Mai multe foi au adus știrea, că Apponyi se va retrage de pe terenul politic și va primi să fie denumit de ambasador austro-ungar la Paris. Se zicea, că în privința aceasta există o formală înțelegere între Bánffy și Apponyi. Față de aceste știri sensaționale „Budapester Tagblatt”, organul contelui Apponyi, declară, că Apponyi de luni de zile nu a vorbit cu Bánffy și că toată școartura e o bârbozie. Apponyi nu va eși din parlamentul ungar!

Apărarea gendarmeriei. „Pester Lloyd” atribuie vîrsarea de sînge, întemplată la Alsó-Kubin, pe care altcum o regreți cu mare supărare și indignare — numai și numai agitațiilor fanatice, puse la cale din partea partidului popular. E ușor — zice „P. L.” — a acusa pe bietul gendarm cu comiterea unei crime revoltătoare, pe care a comis o într'un moment de totală confuziune provocată de mulțimea turbulentă,

binecuvîntat amorul când credea că-i pe patul morții. Așteaptă și dea ea să-și spue totul... o roagă să uite cearta și îi cere sîrutul păcii.

Ea tremura în tot trupul... În vine în minte balul, când a zis altuia „fie, pe el îl uit”, și acela s'a sărutat mîna. Simțea ceva greu, ca și-cînd ar fi trădatore, fără voia ei însă, ea voia răspunare pentru pretinsa păcățire și uitarea durerii... Dar' ea totuși se simțea vinovată, par'că buzele străine n'au avut dreptul a o atinge și au lăsat o pată pe mîna ei, și-i vinia să-și ascundă mîna...

Cu greu și tremurînd începe a-i spune totul, cum s'a îndoit în dragostea lui, și cum pentru a-și înăbuși durerea pe — o clipă era să-l uite...

Și pieptul i-se umflă în valuri de suspine și lacrimile îi tremură în pleoape, când înecet și tremurînd se roagă:

„Ierți-mă pentru aceste, căci mă jur, uită nici o clipă nu te-am putut...”

Iuimă ușoratăc!

El o privește lung, cu o îndurerată dragoste...

„Și te-ai putut îndoi în dragostea mea”, șoptește el întinzîndu-i brațele... Ea plînge de fericire cade în brațele lui. El îi cere sîrutul păcii, și ea îl dă...

Și cum se țin îmbrățișați în sfînta lor fericire, se pare ca și-cînd un bătrîn părinte bolnav, și-ar întinde brațele peste ei binecuvîntându-i:

„D-zeu să vă binecuvinte, copii mei...”

Blaj, Octomvrie.

Emilian.

— dar' adevărul vinovat va rămîne acela, care de luni de zile agitează, ear' acum să mîngăie cu cogetul, că fanatismul adăpat cu sînge îi va aduce izbîndă sigură”.

Curioase vederi patriotice! Gendarmii atacă, gendarmii omoară, și nu gendarmii s'nt cei vinovați — ci partidul popular, care a fost atacat și lovit cu baioneta!

„Dreptatea” și — Sîrbii. Organul național din Bănat — *Dreptatea* din Timișoara — continuă cu „minunățiile” sale. În două numere consecutive s'a pus să dea lecțiuni strașnice Sîrbilor, pentru-că fruntașii lor au decis „pasivitatea” față de alegeri, pe când alegătorii fac toți ce vreau și cum îi taie capul.

Sîntem veseli, că trebile noastre naționale stau atât de bine în Bănat, încât domniile dela *Dreptatea* au timp destul a căuta paiul în ochiul altuia, fără a se împedea în...

„Trunchiul care nu se mișcă!”... Așa se vede, că alegătorii români din cercul Beciche-recul-mic, Receaș, Sasca, Caransebeș etc. se vor ține strict de concluziile conferinței noastre naționale, și nu vor lua parte la alegerile dietale; nu vor face ce vreau și cum îi taie capul! Felicităm pe confrății dela *Dreptatea* pentru acest frumos rezultat politic național — căci într-o adevăr s'nt: — „tare discutați oameni, nu s'ar deochia!”

E dureros, dar' trebuie să facem aceste observări.

Remaniere ministerială. Băronul Bánffy are de cuget să-și compună nu numai un parlament nou, ci și un cabinet nou. Astfel se vorbește, că imediat după alegerile dietale, atât ministrul de interne Perczel, cât și ministrul de justiție Erdélyi vor demisiona, și vor face loc altor oameni mai — energici. Locul lui Erdélyi îl va ocupa Emmer Kornél, jude la Carie, ear' locul lui Perczel verosimil acel comite-suprem, care își va căștiga cele mai multe și mari merite în giorul — alegerilor dietale. Ministrul Perczel va fi numit vicepreședinte la judecătoria supremă administrativă.

Să ne afirmăm!

(T. V. P.) Cetind diferitele „manifeste” ale partidelor politice maghiare, intrate în lupta electorală, și vorbirile „patriotice” ale corifeilor lor, adresate „scumpilor”, „iubiților” și „stimulaților” alegători: nu știe omul nepreocupat ce se face; se ridică de spiritul de care s'nt adumbrite, toate de-arîndul, ori apoi se se pună pe gânduri, și se deplîngă țeara pentru starea rușinatoare de decadență la care a ajuns parlamentarismul nostru.

Nu vezi serioșitate și sinceritate nici într-o parte, și nu găsești nici-unde o idee sănătoasă, care și-ar pute arăta o mică schînteie de speranță, că oamenii cari știu să se joace într'un mod atât de măiestrit cu frasele frumoase, și cu poeniturile asurzitoare de cuvinte, cu adevărat au intențiunile cele mai bune de a îndrepta rîul, și a restabili în țeară o stare de lucruri sănătoase și fericitoare pentru toate popoarele.

Fățarnicie și fantasmagorie pretutindenea! Refrenul fiecărui partid, și fiecărui șef de partid, e cunoscutul clișeu, vechiu și tocit: „jos guvernul păcătos, ca să venim noi la rînd”.

Cine noi? Doară popoarele, naționalitățile din țeară? Așa! De unde? Cine vorbește către naționalități și de naționalități? Cine le mai recunoaște astăzi? Afară de partidul popular, alt partid nici că mai știe ceva despre ele. Nu se cunoaște și nu se recunoaște decât o singură națiune existentă în țeară, națiunea maghiară, singura națiune alcătuitoare de stat. Noi, naționalitățile nemaghiare sîntem bune numai pentru ducerea sarcinelor grele, și pentru a umple temnițele.

Da. Avem partide politice în țeară de diferite nuanțe, cu diferite programe, care însă în punctul de a ne nega existența, de a ne zdrobi și șterge de pe fața globului, s'nt toate de perfect acord și în cea mai bună armonie.

Noi, naționalitățile nu existăm dar' pentru nici un partid politic din țeară. Chiar și partidul popular, care cel puțin ne recunoaște viețuirea, numai atunci e aplecat a ține cont de aspirațiunile noastre legitime, dacă acelea nu stau în contradicție cu *unitatea statului*. Partidul acesta încă ne pune dar' în cale un „dacă” foarte elastic și foarte misterios.

Față de naționalități, și special față de noi Români, toate partidele din țeară au dar' unul și același program: „*biegen oder brechen!*”

Să ne plecăm, sau să ne frîngem! Ne vom pleca? Nici-odată!

Se pleacă vîlstarul tîner, așezat de curînd în grădini; altoiul care nu cunoaște greutățile vieții. Nu se pleacă însă gorunul cu crengile respirate peste atâtea țeri, gorunul, peste capul căruia au trecut tempestățile unei vieți de aproape două mii de ani, fără a-l fi putut clătina și mișca din locul unde vecinica prevedință din adins l'a așezat!

Ne vom frînge? Nici-odată!

Se frînge corpul trecut în putrefacție, atacat de toate boalele unei vieți petrecute în desrîu și corupțiune, dar' nu se frînge falnicul stejar sănătos, verde, și curat de toate influențele bolnăvicioase.

Nu ne vom pleca pentru-că sîntem tari, nu ne vom frînge pentru-că sîntem curați în simțămînte și aspirațiuni!

Vom lupta dar', și mai departe, cum am luptat până acum, pe față, cu visirul deschis.

Nu ne ascundem durerile, nu ne ascundem dorințele.

Cine are ochi poate să le vadă, cine are urechi poate să le audă.

Cine nu le vede și nu le aude e dușmanul nostru, și în contra acestuia vom duce lupta cu energie și cu căldura dorului de izbîndă.

Cînd toate partidele din țeară vin, și în fața alegerilor dietale ne neagă existența ca naționalitate română: la noi e rîndul să le arătăm că *existăm*, că nici o putere lumească nu ne poate șterge de pe fața pămîntului, că sîntem un element, de care ele datează sînt să țină seamă totdeauna.

Cînd toate partidele din țeară, acum în fața alegerilor dietale, se fac a nu ști că trei milioane de suflete românești, zi de zi se culcă gemînd și se scoală blăstîmînd: la noi e rîndul să ne unim toate glasurile într'un puternic protest, care să fie auzit până la ceruri, unde se ține cont de suferințele celor asupriți.

La noi e rîndul să arătăm că temnițele nu ne-au slăbit și nu ne-au intimidat, ci ne-au făcut mai oțeliți și mai înflăcărați pentru luptă. Să arătăm, că cearta ce au băgat-o în mod măiestrit între noi, nu ne-a divizat, nu ne-a spart, că una sîntem și astăzi, un partid mare și impunător!

La noi e rîndul să ne afirmăm! Alegători români! Alergați cu toții la apelul conducătorilor vostri din cercurile electorale; întruniți-vă în conferințe, și alegeți bărbați de încredere, cari să vă reprezente în conferința generală electorală, ce se va ține în 24 Octomvrie nou.

E drept că timpul e scurt, dar' zelumul și însușirea voastră va trece peste această pedecă.

Fruntași români! Faceți-vă pretutindenea datoria de buni și cinstiți Români. Convocați fără amîinare conferințe electorale în fiecare cerc locuit de Români, alegeți bărbați de încredere pentru conferința generală electorală, și *explicați poporului, că până la primirea altui avis are să observe cea mai strictă pasivitate față de alegerile actuale.*

Fruntași să-și facă datoria, poporul să asculte de fruntași, și atunci am arătat din destul, că înzădar ni-se neagă existența din toate părțile, căci noi în ciuda lor: *sîntem și vom fi!*

La lucru dar', cu inimă și cu nădejde!

Pe „câmpiile catalaunice”.

Așa se cheama șesul imens, înainte de a fi devenit Châlons, unde s'a ținut, la 911 c., memorabila revistă militară asupra aproape a 80.000 soldați francezi, ai pută zice o mică armată, compusă într'adins din cele mai bune corpuri de armată, cu care se mîndrește Franzeii. După date oficiale au fost adunați pe câmpie: 3090 ofițeri și 66.756 soldați, 18.679 cai și 1060 tunuri cu trăsuri de tren la oială.

În ciuda pedecilor și greutăților de drum până ajungi la Châlons, zice corespondentul după care citim acestea, și în ciuda ploii grozave ce se abătuse în noaptea de 8 la 9 Octomvrie asupra Parisului și gior, cifra oaspeților veniți din capitală se urcă peste 150.000 persoane. Fiind orașul mic, numai o parte foarte mică a putut găsi adăpost în Châlons; ploaia ce urmă nu supăra de loc; masele venite încă în ziua precedentă; toți cei fără de adăpost petrecură noaptea afară, pe câmpie, culcați pe pămînt și acoperiți cu covore ori umbrele numai.

Depurtarea dela Paris până la cea din urmă stație înainte de „câmpia catalaunică” este de aproape șase ore cu tren accelerat-expres, ear' de aici până la locul de exercițiu

sînt încă patru kilometri. Plecînd din Versailles pe la 12 ore noapte, pîrchea împărătească rusească a dormit în tren, care se opri spre acest scop patru cîasuri în stațiunea Mezy, și s'nt pe la 1/11 înainte de amiază, unde aștepta deja președintele Republicii cu toți ministrii, președinții corpurilor legislative, etc. Apropiaîndu-se trenul tunurile sloboziră 101 pușcături, ear' fanfarele infanteriei de marină și orchestrul de artilerie cîntau imnul ruse. Președintele Republicii se duse de pe locul unde stătuse până la vagonul țarului, cam 30 de pași cu capul descoperit, sărută mîna țarului, care salută „cu zîmbet drăgălaș pe buze”; cei doi capi de stat se salută cu cordială strîngere de mîna. Tustrei se suiră în trăsura, așezați ca de obicei. Punct la 12 am-azi ajung pe câmpie; țarul se coboară de pe trăsura, unde rămase numai țaravna și președintele; ear' ca a treia persoană o domnișoară de onoare a țarului. Țarul se suie pe unul din caii sei de predicție, aduși într'adins din Rusia, și porni cu întreaga suită a generalilor ruși, francezi și a atășailor militari străini, să inspecteze pe cei 80 mii oameni adunați.

Mulțimea, care din depărtare observa cele petrecute în trăsura, mai ales momentul cînd președintele Faure luă locul țarului, așezîndu-se lângă țaravna, izbucni în strigăte de: „Trăiască Rusia! Trăiască țarul! Trăiască țaravna! Trăiască armata!”, strigăte ce durau mai multe minute și s'guduiau aerul nu mai slab decît tunurile. „Încă mult, după-ce țarul ajunge la primele rînduri ale trupelor, ținî această ovațiune entusiastă, — adăogă corespondentul — la care a luat parte o mulțime de lume de 150.000 persoane, emoționată ca de friguri. Această erupțiune a însușetirii pătimașe a făcut o impresie puternică”.

Țarul cu suita trecu pe dinaintea fronturilor tuturor regimentelor și părților de trupe; împărăteasa și președintele Republicii escortați de trupe deosebite, mergeau alături, astfel că trăsura și calul țarului păstrau pe tot timpul același nivel. Cînd după isprăvirea revistei țarul se apropia către tribună, spre a-și lua locul pentru defilare, manifestările viroase ale publicului, ale mulțimii se reînnoiră. Țarul mulțimea militărească publicului, ear' țaravna închinînd capul; dar' mulțimea nu voi să înceteze, nu voi să știe de margini; și membrii corpurilor legislative așezați pe tribună, se dădură la aceste manifestări. În mijlocul ovațiilor netrepte, spune corespondentul, țarul, președintele și țaravna ajunseră la tribuna lor, de unde erau să privească defilarea. Aci la dreapta țarului sed-au cei doi președinți ai corpurilor legislative, ear' la stînga, mai înainte președintele Republicii, pe urmă țaravna și ministrul-președinte Méline.

Descriînd pe larg defilarea, corespondentul depeșează:

„Defilarea a ținut peste două cîasuri; țarul, care îi urma cu atențiune încordată și cu ochire examinătoare, nu se oboi a saluta fără întrerupere trupele defilătoare și a-și exprima mulțumirea din cînd în cînd chiar și cu un gest al mîinii. Publicul, care privia priveștiștea stînd în picioare pe tribune, aplauda neconștient fiecare sau de trupe și striga mereu: *Vive l'armée!*”

„Interesant de tot a fost sfîrșitul revistei, care ca de obicei consistă dintr'un atac al cavaleriei către tribune. De astădată, priveștiștea fiind arăngată în onoare a țarului, a luat parte la ea, un număr mult mai mare de cavalerie, decît altădată; căci întreagă cavaleria, venită la revistă, a executat acest tablou. Ca la un singur strigăt de poruncă păreau a se forma regimentele de cavalerie, spre a da năvală asupra tribunei împărătești, ear' numai cîtiva metri înaintea ei a se opri cu toții locului așa zis în aceeași secundă, ca la un cuvînt vălător. Această evoluțiune executată de către o suită de escadroane a produs în publicul cel imens un grozav aplaus și a stîrnit admirația țarului”.

„Revista s'a sfîrșit. Pîrchea împărătească și președintele părăsiră tribuna, salutați în mod entusiast de către masele. Earăși bubură strigăte: *Vive le Tsar! Vive la Tsarine! Vive la Russie! Vive la France! Vive le Président!* s'guduiau aerul și pămîntul. Musicile cîntau imnul rusec și Marseillaise; țarul saluta fără preget, ținînd mîna neconștient la căciulă. Cînd trupele părăsiră terenul, țarul chemă pe ministrul de răboai gen. Billot să vină la tribună, exprimîndu-i în vorbe calde mulțumita despre ținuta trupelor. Reintrînd în cortul său împărătesc, țarul chemă din nou pe gen. Billot și după o scurtă conversație, în care își reînol felicitările, îi dăruî portretul său încadrat în diamante, de purtat pe piept ca decorație”.

După revistă a avut loc în cortul împărătesc un dejun, la care au luat parte 500 de persoane, între alții și toți atășaii militari străini. Aci au fost pronunțate cele două memorabile și sensaționale discursuri, care cu toată aparența lor așa zicea răboinică,

totuși în fond însemnează ceea-ce am caracterizat noi cu: „pace omnipotentă”. Cu-vîntul pare a nu fi pe deplin clar și totuși conține un mare adevăr, dar' îi vom explica înțelesul deplin altădată, la alt loc.

Scurt timp după dejun urmă plecarea definitivă a suveranilor ruși; intervalul acesta îl întrebuință țarul pentru a împărți distincțiuni, între cari cea mai de scos la iveală este cea făcută ministrului de externe francez, Hanotaux: țarul i-a dat acestuia portretul seu cu o dedicație măgulitoare, pe care suveranul a scris-o înaintea ochilor ministrului.

Corespondentul sfîrșește în numărul dela 10 Octomvrie:

La gară țarul își luă rămas bun dela ministri și cei doi președinți ai corpurilor legislative, adresîndu-le fiecare cîteva cuvinte foarte amabile... Suindu-se pîrchea imperială în vagon, președintele Faure a intrat în saloul trenului imperial. Preschim-bîndu-se cîteva cuvinte, președintele a sărutat mîna țarului și în mijlocul emoțiunii generale țarul și președintele se îmbră-țoșară, după-ce își strînseseră mai înainte de reparație-ori mîna în modul cel mai cordial. Cînd președintele Faure se coborîse deja, țarul postat pe platforma vagonului, dori să vadă pe generali și ofițeri, cari au fost atășai la persoana sa și a țarului pe timpul afirii lor în Franța. Adresîndu-le de pe platformă cîteva cuvinte de mulțumită și de adio, trenul porni la su-netul strigătelor de: *Vive le Tsar! Vive la Russie!*

Ear' Times scria în aceeași zi: „Franța a dobîndit o victorie strălucită diplomatică cu ajutorul Rusiei reluîndu-și totdeodată locul cel vechiu hotărîtor în comunitatea popoarelor”.

Campania electorală.

O deputațiune de două sute alegători din Oradea-mare a fost la marele rabin din Dobrița, Tisza Kálmán, și i-a oferit candidatura de deputat dietal. Marele zdrobitor (de odinioară) al naționalităților din țeară, a primit candidatura fără hesitare și a restit un discurs, în care a făcut declarațiuni referitoare la „cuota”. A zis, că precum întodeauna a fost condus de binele țerii, astfel va fi condus și în chestiunea „cuotei”. „Că ce vom face noi, — a zis bătrînul vulpoi, — nu trebuie judecat din aceea, că ce cer alții; ci din aceea, că pentru țeara noastră, pentru națiunea (!) noastră ce e favorabil și ce e folositor?” Seara a fost ban-het, dat în onoare deputațiunii, la care a participat și discipulul lui Tisza, dem-nul seu următor Bánffy. Ocaziunea aceasta a folosit-o Bánffy pentru a face declarațiuni referitoare la pretinsa crîșă și spargere ivită în partidul liberal, constatănd, că toate știrile răspîndite s'nt scortniri tendențioase, pe cari opoziția le-a pus în circulație. Înțelegerea între guvernul actual și Tisza e cea mai perfectă, și precum în trecut așa și în viitor, fiecare guvern va fi dator a cere sfatul și spriginul înțeleptului Tisza Kálmán, pentru a pute face progrese pe calea începută de dînsul cu atât succes, în (să nu rîdeți! Red. „Trib.”) — lăptirea culturii în Orient!

În cercul electoral Pecica (com. Arad) candidează cu program guvernamental tînerul advocat de acolo, Dr. Issekutz Marcell, care zilele trecute și-a desfășurat programul în fața alegătorilor. A declarat că e aderent al politicii eclesiastice, și că va cere executarea legii de naționalități, precum și statisticarea administrațiunii, ear' urcarea „cuotei” nu o va vota. Se scrie, că la această conferință ar fi luat parte mulți alegători români. Ce se însemnează aceasta, dîlor preoți și învățători din Pecica?

Candidări nou. În Ileanda-mare s'a proclamat de candidat în locul contelui Teleki Sándor, guvernamentalul Simó Lajos, care are de contra-candidat pe apponyistul Aurel Simon, ear' în Lăpușul-unguresc candidează guvernamentalul Teleki Sándor, până acumă fără contra-candidat. În cercul Továrișova (Bacia) candidatul guvernului e Gromon Dező, ear' al partidului popular Petrovits Dusan (Sîrb). În Titel singurul candidat până acumă e Zákó Milán. În cercul Orczidorf (Bănat) candidatul partidului popular e Blaskovits Ferencz, preot catolic, care are prospecte sigure de reușire. Alegătorii independenți din Miskolc au candidat în cercul de Sud pe Herman Otto, ear' în cercul de Nord pe cunoscutul apărător al naționalităților și fost deputat în cercul Caransebeșului, Mócsáry Lajos. În Beciche-recul-mare s'nt doi candidați guvernamentali: Dr. Démkó Pál și primarul Kostics, cu cari va avé să lupte candidatul apponyist Dr. Miloš Gyorgyovits. În Turda candi-

dează kossuthistul Papp Zoltán. În Co-
vassana, vicepreședintele kulturegyletului,
Sándor József. În Șomcuta-mare, con-
tele Teleki Géza va fi ales cu aclamație,
fiindcă nu i-se va pune contra-candidat. În
Vințul-de-sus, partidul național (apponyist)
a proclamat pe contele Bethlen Bálint de
candidat. În Bandul-de-Câmpie candidează
vicecomitele Dozsa Elek în contra opozițio-
nului Deósy Zoltán.

S'au aplanat...

Diferențele politice ce au existat
între unii membri ai comitetului națio-
nal, diferențe cari au dat triste prive-
liști de certe pătimase și neuitate în
astfel de casuri — în sfârșit s'au apla-
nat. Așa apare din procesul verbal, care
ni-s'a trimis spre publicare, și care este
următorul:

Protocol

În la 15 Octomvrie 1896 în urbea
Sibiu în consiliul juriului de onoare exmis
din partea comitetului național român pentru
judecarea și eventuala aplanarea diferențelor
ivite între președintele comitetului național
Dr. Ioan Rațiu, membrul comitetului Iuliu
Coroianu și secretarul Dr. Vasile Lucaci.

Din partea comitetului național se pre-
sintă membrii juriului exmis: Dionisiu Vaida,
Alexandru Filip, Dr. Mihali și Petru Truța,
cari constituiesc și designează de președinte
pe Dionisiu Vaida, ear' de notar pe Petru
Truța.

Prezentându-se Dr. Ioan Rațiu, Dr. Va-
sile Lucaci și Iuliu Coroianu, cărora auzi-
cându-li-se la cunoștință, că comitetul național
a denumit juriul de mai sus pentru compla-
narea și judecarea diferențelor ivite între ei,
se provoacă a se declara, ca primese: judeca-
rea cauzei prin juriul exmis de comitetul na-
țional și nu au ceva excepțiune față de per-
soanele juriului?

Dr. Ioan Rațiu, Dr. Vasile Lucaci și
Iuliu Coroianu se declară, că primese judeca-
rea cauzei prin juriul exmis și se supun ne-
condiționat verdictului acestuia, ear' față de
persoanele cari constituiesc juriul nu au nici
o excepțiune.

Dr. I. Rațiu. Dr. V. Lucaci.
Iuliu Coroianu.

În urma acestora prezentându-se părțile
interesate, și după declarațiunile reciproce
Dr. Vasiliu Lucaci dă următoarea declara-
țiune:

Declarațiune.

În fața juriului de onoare, exmis de co-
mitetului partidului național român, declar, că
eu stau pe baza programului național din 1881
și a concluziilor conferențelor naționale și a
enunțatiunilor comitetului, nu s'au și nu
am fost angajat cu nici un partid
politic afară de patrie. Din lămu-
ririle și declarațiunile date aceluiași juriu
de onoare, de Dr. Ioan Rațiu și Iuliu Coroianu,
am primit convingerea și certitudinea, că dom-
nia-lor stau pe aceleași baze politice, și ase-
menea nu s'au angajat cu nici un partid
politic afară de patrie.

Așa între noi nu există nici o
diferență principială în chestia
națională.

Astfel fiind constatată lucrul, declar, că
apărându-mă de atacurile nedrepte și nebasate
apărute în „Tribuna”, la adresa caracterului
meu național, sub presiunea indignațiunii juste,
m'am folosit de afirmațiuni și ex-
presiuni vătămătoare la adresa
numiților domni, pe cari cu re-
gretle consider prin aceasta de
neavenite și le revoc.

Sibiu, 15 Octomvrie 1896.

Dr. V. Lucaci.

Noi, Dr. Ioan Rațiu și Iuliu Coroianu,
luăm spre știință declarația domnului Dr. Vasile
Lucaci, și declarăm din partea noastră, că
pentru cele publicate în „Tribuna” afară de
articoliul subscriși de noi, nu putem lua respon-
sabilitatea, ear' vătămările cele scrise în „Tri-
buna” noi nu le-am influențat și le regretăm.

Sibiu, 15 Octomvrie 1896.

Dr. Rațiu. Iuliu Coroianu.

Prin declarațiunile de mai sus consiliul
juriului, afacerea ivită între domni Dr. Ioan
Rațiu și Iuliu Coroianu de o parte, ear' de
altă parte între domnul Dr. Vasile Lucaci,
o consideră de aplanată.

Dat în Sibiu, la 15 Octomvrie 1896.

Dionisiu Vajda, Petru Truța,
președinte, notat.
Alexandru Filip. Dr. T. Mihali.

Un răspuns.

II.

În loc să continuăm articolul înce-
put în nrul nostru de alaltăieri, îl în-
cheiem. Am fost promis, că vom face
comparații între cele scrise de dl Dr.
Rațiu și cele scrise de dl Dr. Lucaci.
Astăzi ar fi trebuit să împlinim această
promisiune și să continuăm apoi cu repro-
ducerea părții a doua din „răspunsul”
părintelui Lucaci. Cetitorii ne vor dis-
pensa de această promisiune și ne vor
scusa, de sigur cu bucurie, dacă nu o
împlinim. Pe cât de cu amar ne-am
ocupat de aceste afaceri, pe atât de cu
drag abținem dela tractarea lor, pe atât
de bucușii primim și noi știrea despre
faptul, care ne face posibil de a absta
dela ocupațiunea aceasta amară, cu care
numai în urma datoriei de publiciști ne-am
indeletnicit.

Faptul este cunoscut cetitorilor no-
stri din actul pe care îl publicăm la alt
loc al ziarului.

Este de sigur de mare importanță
acest act... Prin el discușiunea ce am
trebuit să purtăm, cu călcare pe inimă,
și cu regret în suflet, se întrerupe defi-
tiv. Afacerea însăși se ia pentru tot-
deauna dela ordinea zilei și se predă is-
toriei, ear' istoria pe baza celor cunoscute
deja până acum, și pe baza celor ce vor
mai urma, își va face verdictul seu...

Prin acest act concordia în siml
comitetului nostru se restituie, cel puțin
formal; se dă adevărat o basă, pe care
eventual s'ar pute face loc concordiei,
sau care previne cel puțin alte disen-
siuni. Noi ne dăm seamă de importanța
acestui fapt din două mari considerațiuni.
Antăun din considerarea proximelor zile
și ale celor ce trebuie să se facă în ace-
ste zile; a doua-oară din considerarea si-
tuației excepționale de grele, ce o avem
față cu dușmanul comun nouă tuturor.

Dar' trebuie să o spunem, că de alt
fel noi nici nu putem considera acest fapt
decât de un lucru formal; noi credem, că
numai viitorul va pute aduce, eventual,
cele de lipsă, ca lucrul să devină mai mult
decât formal. Numai ținuta din viitor a
celor interesați va pute exopera, ca
forma împlinită se câștige un cuprins,
un fond.

Aceasta este dorința cea mai
ferbinte a noastră și, sîntem
convinși, a tuturor Românilor de
bine. Fie ca această dorință să se îm-
plinească.

Acum o mică observație din partea
noastră și pentru noi: redacțiunea „Tri-
bunei”.

În actul ce publicăm sîntem și noi
atînși, — ca să întrebăm termenul
cel mai blând. — Noi anunțăm deci că
vom reveni asupra „protocolului”, și ne
vom face observările și rezervele noastre.
Acuma însă, în considerarea justă
a împregiurărilor ne suprimăm în-
șine observările, ce ni-se impun. Dar'
constatăm pentru a preveni pe ori-ș-cine,
amic și inamic al nostru, că afacerea
care a existat între noi, redacțiunea și
părintele Dr. Vasile Lucaci, n'am pre-
dat-o nici unui juriu, și nici intențiune
nu avem să o supunem verdictului cuiva
— decât a însuși publicului cetitor.

Publiciști fiind, interpreți ai opini-
nii publice și judecători ai faptelor pu-
blice fiind, n'avem să apelăm la alt juriu,
decât la juriul mare al opiniei publice.
Noi constituim o corporațiune, noi am
procedat din punctul de vedere curat
obiectiv al intereselor cauzei, căreia ser-
vim, și procedura noastră, sîntem conștii,
n'a trecut nici cât un fir peste margi-
nile datorinței noastre, ori peste cerințele
de bunăcuviință.

De aceea sîntem liniștiți în con-
știința noastră, îndestulți cu verdictul,
deja pronunțat, al opiniei publice, și
gata a ne face și mai departe datoria în
interesul cauzei, fără a considera la
persoane, fie ele ori-ș-cine. Pe noi
persoanele nu ne împoartă; înaintea ochi-
lor nostri a stat, stă și va sta numai
cauza; călăuzii nostri sînt principii.

Atăta acum. Altă-dată, la timp mai
potrivit, celelalte.

CRONICĂ

Sibiu, 16 Oct. n. 1896.

Esit din temniță. Din faimosul *Se-
ghedin* primim dela dl Ioan *Gherman*, preot
gr-or. următoarea veste îmbrăcătoare: „As-
tăzi (14 Octomvrie n.), împlinindu-mi pe-
deapsa de 4 luni temniță, dictată de „patrio-
ticul” tribunal din Turda, am scăpat deplin
sănătos; temnița nici nu m'a mușcat nici nu
m'a înfricat, ci mai tare m'a oțelit și m'a

îmbărbătat. Declar deci sărbătorește, că voi
rămâne în toată viața mea pe lângă pro-
gramul național dela 1881. Trăiască națio-
nea română! Trăiască falnicul ei conducător
Dr. Ioan Rațiu!”

**Episcopul săsesc Dr. Frideric
Müller** va asista în 18 c. la înăugurarea
monumentului lui Arpád de pe Tâmpa (Bra-
șov). La sosirea sa episcopul va fi salutat
la gară de către primarul orașului și de preo-
time și apoi va fi condus în oraș de un ban-
deriu. Pe tirgul cailor și piața-Honterus ti-
nerimea școlară săsească va forma spaier. În-
dată după sosire vor urma recepțiunile diferi-
telor corporațiuni, ear' seara se va aranja în
onoarea episcopului o serenadă împreună
cu retragere cu torțe, și apoi un prânz festiv
în reduta orașului.

Convenire colegială. Colegii, cari
au absolvat teologia ort-rom. din Arad în
anul 1885/6, sînt invitați la convenirea cole-
gială de 10 ani, ce se va ține în 5 Noemvrie
n. a. c. la Arad (sala seminarului) Arad. 3/15
Octomvrie 1896. Ioan Petran, prof. sem.

Răspândirea nazarenismului între
Sârbii gr-or. se răspândește tot mai mult
nazarenismul. Zilele trecute nu mai puțin
de 117 bărbați din comuna *Bavaniste* (lângă
Verșet) au devenit Nazarenini. În Szerém,
în Banat și în Bacica nu se adă o singură
comună, în care apostolii nazareni se nu-
șie desvolte cu succes propagandă, așa încât noua
religie e un adevărat pericol pentru biserica
gr-or., după-cum susține însași foaia patriarhu-
lă dela Carlovit. O carte nazarenă de rugăciuni
„Cântecul Sionului” s'a tipărit în 30.000
exemplare în limba sârbească. Chiar și în
Sârbia se răspândește nazarenismul și în Bal-
grad e o mare comunitate religioasă nazarenă.

Procesul lui Stambulov, care se
începuse în 13 Octomvrie n. la tribunalul din
Sofia, s'a aminat pe 27 Oct. n. După ce-
tirea actului de acuză s'a constatat anume,
că dintre cei 170 de martori citați 31 nu
s'au prezentat. Procurorul de stat enunță, că
între martorii chemați sînt 18, a căror mă-
rturie e de importanță și de aceea ceru am-
narea procesului. Tribunalul a admis cererea
procurorului și a decis a aduce la cas de
lipsă chiar cu puterea armată pe martorii
cari nu s'au prezentat.

Onorar respectabil. Renumitul ex-
plorator *Nansen* a scris o carte asupra resul-
tatelor ultimei sale expediții. Pentru acest
op al seu a primit dela un editor din Chri-
stiania un onorar de 100.000 coroane. Un
onorar tot atât de mare va primi și pentru
ediția germană a opului.

Giobanul Cărtan. Nici bine nu s'a
întors din lungul seu pelerinagiu prin Ro-
mânia și earși l'a ajuns neașturile pe bietul
Cărtan. El ni-se plînge anume, că judele
Török din Făgăraș nu vrea să-i dea tablou-
rile sale: columnă lui Traian, Regele și Re-
gina României, Ioan Brătianu, Alexandri etc.,
pe cari i-le-a confiscat, deși tribunalul din
Brașov, unde le trimisese — a hotărît să i-se
deie înapoi.

Sultana creștină. „Frankfurter Zei-
tung” comunică din izvor sigur — după-cum
susține — următoarea știre senzațională: Sul-
tanul a decis, să asigure de aici înainte mo-
ștenirea tronului totdeauna fiului celui mai
mare. Prințul Selim, actualul fiu mai
mare al Sultanului i-s'a găsit o soție în-
tre principesele creștine din Eu-
ropa, anume pe principesa bavareză *Adelgunda*.
„Fr. Zg.” spune, că ministrul bavarez,
Kreilsheim a rezolvat deja în chip favora-
bil afacerea acestei căsătorii. S'au înțeles
într'aceea, ca viitorii copii ai moștenitorului
de tron Selim să fie creștini, cu excepția
primului născut, care va rămâne mahomedan.
Viitoarea Sultana creștină petrece de prezent
în Atena, împreună cu mamă-sa, principesa:
bavareză Teresia și cu fratele ei mai mare,
Ruprecht. De aici nu peste mult vor călă-
tori peste Snirna la Constantinopol.

Onoarea tatălui în comuna *Tere-
gova* (cott. Caraș-Severin) s'a petrecut zilele
acestea următorul cas tragic: Tinărul țeran
Petru *Morucescu*, reintorcându-se noaptea
dela birt acasă, află pe mamă-sa mășteră în
tête à tête cu un tinăr. Fiul master luă
un revolver de pe perete și-l îndreptă asupra
amozelului mamei sale. În momentul în care
slobozii arma, tatăl seu intră în odaie și
căzu mort, lovit de mâna fiului seu. Uciș-
gul fu arestat.

Știri mărunte. În luna viitoare va
apăre în tipo-litografia lui F. C. Drăgan din
București un roman intitulat „O basă de la-
cremă”, de dl *Odiseu I. Brașoveanu*. — În
săptămâna viitoare se vor ține în Viena mai
multe conferențe episcopale sub presidența
arhiepiscopului *Schönbörn*.

⚡ Seria II. Șezătoarea II: 17 O-
tomvrie 1896.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al TRIBUNEI.

Paris, 15 Octomvrie n. Le Temps de
azi discută chestiunea orientală și scoate la
lăvală schimbarea la față ce s'a produs în
dispozițiunea de spirit în Engliterra făcând
posibilă o acțiune comună a puterilor în
Orient. Fantomul unei acțiuni separate a
Engliterei care atâta a stânginit calea, a
dispărut în sfârșit. Acuma se poate procede
la îndeplinirea misiunii, pe care o cere con-
știința Europei.

Bibliografe.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea
„Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura
poporului român”
de

Dr. Corneliu Diaconovich,
prim-secretarul „Asociațiunii”.

Sibiu, în Aug. 1896.

Acest dicționar enciclopedic urmărește
scopul de a populariza științele și artele și
de a lăși cunoștințele folositoare în staul po-
porului român și în special de a oferi publi-
cului cetitor o iconă cât mai fidelă a întreg
trecutului și a tuturor stărilor actuale ale
Românilor, fără deosebire de hotare politice.
„Enciclopedia Română” se lucrează de aproape
200 de autori distinși și apare în editura li-
brăriei W. Krafft în Sibiu, în extensiune de
cel puțin 2 tomuri de câte 60 coale de tipar,
(format „Lexicon”, 8° mare, în 2 colonne,
litere „petit”), cu numeroase ilustrațiuni și
harte.

Publicarea se va face în fascicule de
6 coale în decurs de circa 2 ani, 10 fascicule
formează 1 tom.

Redacțiunea și editorul își rezervă drep-
tul, ca amasurat cerințelor materiilor tractate
și numărului abonenților, se poată da publi-
cațiunii o extensiune mai mare.

Abonamentele obligă la procurarea opu-
lui întreg și se pot face pe lângă achitarea
anticipativă a prețului pentru 2 tomuri, pen-
tru 1 tom ori pentru 1 fascicul. La prenu-
merări de 2 tomuri se acordă 25%, ear' la
prenumerarea de un tom 20% rabat.

Prețul de prenumerare face:

Austro-Ungaria România
pentru 2 tomuri fl. 15.— lei 40.—
„ 1 tom „ 8.— „ 20.—
„ 1 fascicul „ 1.— „ 2.50

La prenumerări de 1 tom resp. 1 fas-
cicol, prețul tomului resp. fasciculului următor
este a se achita cel mult în 30 de zile după
primirea celui premergător.

Abonații primesc fasciculele franco.

După terminarea publicării opul se va
vinde în librării cu un preț ridicat.

Abonamente se pot face: la editorul W.
Krafft în Sibiu, la despărțimintele „Asocia-
țiunii transilvane”, precum și la toate libră-
riile.

Deposit general pentru România la li-
brăria Carol Müller în București, (Calea Vic-
toriei 53), care va îngriji expedițiunea fasci-
culelor abonate pentru întreg regatul român.

Atât redacțiunea cât și editorul „Enci-
clopedia Română” nu au cruțat nici o jertfă
pentru a asigura succesul acestei opere mult
folositoare și și-au dat toate silințele ca pe
lângă un conținut bogat și redigat cu îngri-
jire, atât tiparul, cât și materialul de ilus-
trațiuni, lucrat la cele dintău stabilimente
din Viena și Lipsca, să satisfacă toate preten-
siunile juste.

Subsemnații se adresează deci către toți
amicii culturii: poporului român cu rugarea:
de a sprijini cu toată căldura aceasta mare
operă inițată de „Asociațiunea transilvană”.

Pentru Redacțiune:
Dr. C. Diaconovich. Pentru editură:
W. Krafft

Călimdarul zilei.

17 Oct. n. 1896

Iulian: Mucenița Haritima.
Gregorian: Hedvig.
Soarele: răsare 641, apune 617 m.

Din țeară 14 Oct. n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmo- sf. în mm. (Mediul înar 727.5)	Tempera- tura după Celsius	Vântul direcția	tura
Buda- pesta	765	- 13.2		
Sâm- bătur	764	- 15.1	S	1
Cluj	716	8.2	V	1
Gro- jova	765	13.2	S	2
Arad	764	- 19.3		
Pan- lova	765	- 14.1	SV	2

Buletin meteorologic.

Sibiu, 16 Octomvrie n. 8 ore dimineața.

Presiun. atmo- sf. în mm. (Mediul înar 727.5)	Tempera- tura după Celsius	Maximul înaltul de tem- peratură	Direc- ția vântului
Observată	Diferența din prezic		
732.9	+ 12	- 13.2	20.8 - 12.0

Sosiți în Sibiu.

În 16 Octomvrie n. 1896.

Hotel „*Imperial Romanilor*”. E. Glasner din
Praga și I. Lux din Viena, voiajiori. P. Isakob, pro-
rietar din Gherghio-Ditro. C. Jelek, locotenent-auditor
din Buda-
pesta. Dr. P. Isac, advocat din Seliște. B.
Perenczi, preot din Porumbacul-de-Jos. Mrzek, sub-
locotenent din Viena. Torday, sublocotenent din Brașov.
Herz, sublocotenent din Brașov. Dr. Mien cu soția, advocat
din Făgăraș. M. Feigl din Bicsad, Tehei din Viena
și I. Zakarias din Gherghio-Ditro, toți comercianți.
Hotel „*Neurhter*”. F. Kiss, comerciant din
Cristian (Brașov). I. Palinska, grădinar din As. G. G.
Kohn din Boja, N. Wiener, H. Ungar, R. Drab și G.
Stern din Viena, toți voiajiori. A. Hiersh, voiajior
din Praga.
Hotel „*Meltzer*”. S. Georgiu, concipient advoc. din
Cluj. G. Tineu, preot din Bran. G. Adam, chelner din
Baia-le-Criș. Fabricius, neguțtor din Agnita. B. Go-
rig, architect din Boja. D. Cutan, propop din Să-
cădate.

Bursa de mărfuri din Buda-
pesta dela 14 Oct. n. 1896.

Sămate	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățesc nou	77	7.20	7.30	7.80
Grâu dela Tisa	77	7.85	7.40	7.40
Grâu „Pesta	77	7.80	7.35	7.35
Grâu de Alba-Reg.	77	7.30	7.35	7.85
„Bacica	77	7.35	7.45	7.80
Grâu ung. de Nord	77	7.35	7.45	7.80
Săminte, vechi ori noue				
Socor				
de năut	70-72	6.30	6.35	
de vicia	63-65	4	4.30	
de boro	63-65	5.10	5.90	
de soia	63-65	6.50	8	
de mazăre	63-65	5.15	6	
de grâu	63-65	3.90	4	
de mazăre	63-65	8.80	8.85	
de grâu	63-65	10.50	11	
de mazăre	63-65	5.15	5.30	
Ucra	Sept.-Oct.	7.43	7.44	
„Cucuruz	Sept.-Oct.	7.65	7.6	
„Orze	Sept.-Oct.	4.4	4.06	
„Orze	Sept.-Oct.	5.90	5.92	
„Orze	Sept.-Oct.	5.8	5.80	
Produsele animale				
Bani				
Brut, pentru rafinării		14.60	14.75	
Rafinat, pentru comercianți mari		52	52.55	
Brut, „ „ „		50.25	50.75	
Spirit				
Bani				

Cursul pieții din Sibiu.

Din 16 Oct. n. 1896.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.48	vând. 9.52
Lire turcești	„	10.60	„ 10.65
Imperiali	„	9.60	„ 9.65
Ruble rusești 100 a	„	126.75	„ 127.75
Galbeni	„	5.60	„ 5.65
Napoleon-d'ori	„	9.51	„ 9.56
„ (rusești)	„	9.47	„ 9.52

Bursa de Buda- pesta.

Din 14 Octomvrie. n. 1896.

Renta de aur ung. 6%	122.50
„ „ 4%	98.75
„ „ val. cor. 4%	121.75
Impunutul căilor ferate ung.	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	97.—
„ croate-slavone	97.—
Obligațiuni desp. regalilor	100.10
Impunut cu premiu ung.	152.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.50
Renta de hărtie austriacă	100.50
„ de argint austriacă	100.75
„ de aur austriacă	120.25
Losurile austriace din 1860	101.50
Acțiunile băncii austro-ungare	101.50
„ de credit ung.	101.50
„ de credit austr.	101.50
Scrisori fondare ale institutului de credit și economi „Albina”	100.75
Argintul	5.62
Galbeni împărătești	9.52
Napoleon-d'ori	9.54
Mărci 100 imp. germane	58.85
London 10 Livres sterlingi	119.85

Bursa de Viena

Din 14 Octomvrie n. 1896.

||
||
||

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de
Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Basa de drept a dualismului

de
Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

„Biblioteca pentru toți“

sub direcția domnului Dumitru Stăncescu.

- Nr. 1. Andersen, *Povești alese*.
2. S. Fl. Marian, *Păstărele noastre*.
3. Mihail Zamfirescu, *Cântec și plângeri*, I.
4-5. Herbert Spencer, *Despre educație*.
6. A. Vlahuță, *Ioane șterse*.
7. Carmen Sylva, *De prin veacuri*, I.
8. Michelet, *România, Roma, Pisa*, etc.
9. Leo Bachelin, *Castelul Peleş*.
10. T. Maiorescu, *Novelă și Schițe*.
11. André Theuriot, *Din tinerețe*, etc., *novele*.
12. M. Demetrescu, *Novelă*.
13. D. I. Zamfirescu, *Novelă române*.
14. Wilkins, *Antichitatea română*.
15. Gr. M. Alexandrescu, *Proză și poezii*.
16. Anton Pann, *Povestea vorbită*, I.
17. Doamna Colomb, *Istorie*.
18. Dumitru Teleor, *Schițe umoristice*.
19. Alfred de Musset, *La ce visă se vede*.
20. Bolintineanu D., *Legende istorice*.
21. Genevraye, *Ombra*, roman.
22. Maistre Xavier, *Cultura impreg. odii mele*.
23. Popov-Bănățeanu, *Din viața meseriașilor*.
24. Anton Pann, *Povestea vorbită*, II.
25. Biografie ale oamenilor celebri.
26. Mahaffy, *Antichitatea greacă*.
27. Creangă, *Opere complete*.
28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. Ionescu-Gion, *Istorie*.
35. Dumitru Stăncescu, *La gura sobei*.
36. *Povești de Crăciun*.
37. Radu D. Rosetti, *Proză și epigrame*.
38. Goethe, *Werther*, roman.
39. Anton Pann, *Povestea vorbită*, III. (ultim).
40. Carmen Sylva, *De prin veacuri*, II. (ultim).
41. Huxley, *Notiuni asupra științelor*.
42. Depărateanu, *Doruri și amoriuri*, I.

- Nr. 43. Adamescu, *Model de discursuri române*.
44. Depărateanu, *Doruri și amoriuri* II. (ultim).
45. Dr. Urechia, *Dușmanii nostri*.
46. M. Zamfirescu, *Cântec și plângeri*, II. (ult.).
47. Adamescu, *Model de discursuri străine*.
48. 49. 50. Pecaut și Baudé, *Convorbiri despre artă*, I.
51. A. Vlahuță, *Din goana vieții*, I.
52. François Copée, *Prietene*, roman.
53. Wildenbruch, *Doi Trandafiri*.
54. Bourde, *Patriotul*.
55. Radu D. Rosetti, *Din inimă*.
56. Pecaut și Baudé, *Convorbiri despre artă*, II. (ult.).
57. A. Vlahuță, *Din goana vieții*, II.
58. Caragiale, *Schițe ușoare*.
59. A. Vlahuță, *Din goana vieții*, III. (ultim).
60. Abatele Prevost, *Manon Lescaut*, roman, I.
61. D. R. Rosetti (Max.) *Protocolul Bucureștilui*.
62. Tennyson, *Enoch Arden*, poemă.
63. D. C. Ollanescu (Ascanio), *Satire*.
64. Costin, *Spre primăvară*.
65. Prevost, *Manon Lescaut*, vol. II. III. (ultim).
66. 67. *Minunile universului*, vol. I. II. III.
68. 69. 70. P. Delfu, *Legenda Țigănilor*.
71. Const. Stăncescu, *Ce este frumusețea*.
72. Buzoianu, *Egiptul*.
73-74. A. Vlahuță, *Dan*, partea I.
75. A. Sibleanu, *Armonii latine*.
76-77. A. Vlahuță, *Dan*, partea II și ultima.
78. Angier & Sandeau, *Ginerele lui Poirier*.
79. A. Pann, *Nastratin Hogea*.
80. 81. 82. 83. 84. Filimon, *Ciocii vechi și noi*, roman.

Cele mai multe din aceste volume sunt frumos ilustrate și cuprind portretele autorilor lor, și va costa un nr. 16 cr.

De vânzare la

Librăria „TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL

DOMNULUI

Dr. IOAN RATIU

compus din 2 fotografii: una în costum național la 1859 și a doua după ultima fotografie.

Mărimea întregului tablou este de 30 cm. lung. și 24 cm. lăț.

Prețul numai 25 cr. plus 2 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

La librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi
asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile
ce trebuie date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferințe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitelui și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile“ (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort“, versuri (cacontinuate la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

O specialitate naturală neprețuită

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută mai ales: la conturbări de mîstire, maldadele stomacului, a rinichilor, a bătăii inimii și ale organelor respiratoare etc.

[1739] 57-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai, Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-a dreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

Comande din afară
se efectuează repede.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dictionar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.